

MAIESTA-
TIS HUNGARIÆ
AQUILA

No. 29

A
CHRISTOPHORO LACKNER
I. V. D.

Inventa, & hieroglyphica eius in-
terpretatione levissimè de-
scripta.

ANNO
1617. Id. C. XVII.
Sempronij.

KERESZTVRINI,
Apud Emericum Farkas,
M. DC. XVII.

148266

667716

MAGYAR
TUDOMÁNYOS AKADÉMIA
KÖNYVTÁRA

MTAK

0 00044 31800 0

M. TUD. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA
Könyvtár.....2025/19.....89

MAIESTA-
TIS HUNGARIÆ
AQUILA

No. 29

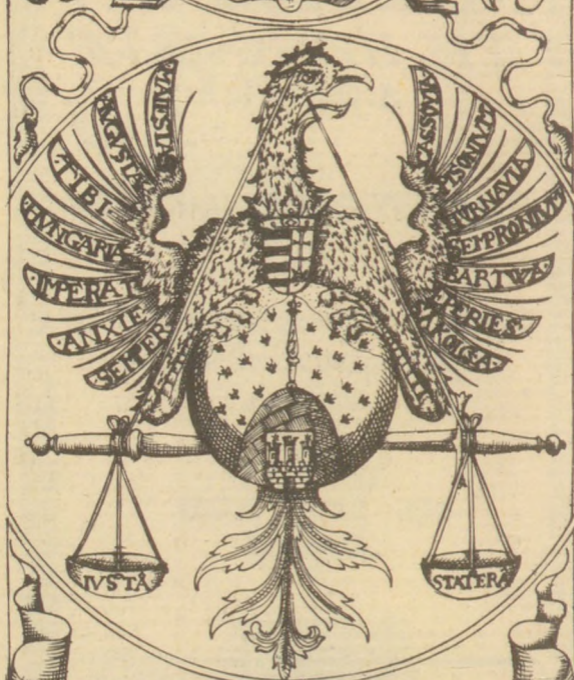
A
CHRISTOPHORO LACKNER
I. V. D.

Inventa, & hieroglyphica eius in-
terpretatione levissimè de-
scripta.

ANNO
1617. Io. C. XVII.
Sempronij.

KERESZTVRINI,
Apud Emericum Farkas,
M. DC. XVII.

MAIESTAS

AVXILIVM MEVM A
DOMINO.

*August. in lib. de Pastorib.
Cap. 8.*

*Vbi pietas, ibi castitas,
Vbi castitas, ibi sapientia,
Vbi sapientia, ibi iustitia,
Vbi iustitia, ibi summum bo-
num,
Vbi summum bonum, ibi DE-
VS,
Vbi DEVS, ibi OMNIA.*

Ergo

*Pietas ad omnia utilis. Prov. 3. ca.
Eccl. 15. 24. 33. cap.*

DEVVS

EST

ME A

Eminentissima

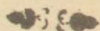
TVR R I S

Regnoq;

Invigilo

Vngariæ

Salutariter.

NEC

Aurum.

Populive

Rumor.

A

GLoria.

Inhibeant.

EPISTOLA DEDICATORIA.

*Salutem & pacem eternam
ab authore salutis nostræ
IESU CHRISTO.*

**ILLUSTRIS-
SIMO REVERENDIS-
SIMOQUE DOMINO DE-
METRIO NAPRAGI, ECCLE-
siarum Colocensis & Bachiensis Co-
nonicæ Unitarum Archi-Episcopo,
Administratori Episcopatus Iauri-
riensis, locorumq; eorundem Comi-
ti perpetuo, & Regiæ Maiestatis
Consiliario dignissimo, & invi-
gilantissimo, Domino & Pa-
trono suo omni observan-
tiæ cultu honorado.**

CICERO, *disertissimus*

Orator Romanus, & summus
 Politicus; Amicitiam omni-
 bus rebus humanis anteponen-
 dam esse duxit: quum nil æ-
 què ad res secundas vel adver-
 sas conveniens sit. Ecclesiast.
 quoq; Cap. 37. eleganter monet
 & præscribit, quomodo ami-
 cus sit observandus, & amici-
 tia excolenda, his: Non obli-
 viscaris amici in animo tuo,
 & non immemor sis illius in o-
 peribus tuis. Amicum hic non
 communem, sed Patronum &
 litterarum splendore apprimè
 condecoratum præfulem: &
 Archiepiscopum: intelligo;

Quip-

Quippe esset præsumptio nequissima hunc ab illo non separare. Hec itaq; duo me adigunt, ut talem Patronum observantiæ cultu, omni operâ & studio observem, ne memoria excidant singularis eruditio, experientia, facundia. Item morum speculum, politeiæ perpendiculum, & super omnia humanitas omnimoda, quæ ita in Illustrissimo atq; Reverendissimo eminent, ut hesperus inter reliquas stellas & Syderum ignes lucet. Hæcque omnia sat superq; sæpissimè numero, ab ampliss. lib. pub. rei

nostræ senatu, ad Illust: ordi-
natus, luculentè animadver-
ti. Indeque non exiguum erudi-
tionis & humanitatis thesau-
rum, pro viribus ingenij, hau-
si & collegi. Nulla namque Cæ-
na prandiumve præterit quin
ipse doctissimarum disputatio-
num ansam præbeas (immò
ne in curru quidem quietem ca-
pere, vel à telis argumentatio-
num immunis esse quis potest.)
aliis tamen indissolubiles quæ-
stiones; ipse dissolvas: ut verè
& hic quis dicere optum' que-
at, Illustrissimi Cænam, quem
ad triduum alere, & verè Pla-

tonicum esse ; quippe habet quis
quod & sequentibus diebus ;
donec ab orificio stomachi ad
fundum cuncta tendant ; vol-
vat atq; revolvat. Hinc rite
etiam dicto loco Ecclesiastici ha-
betur ; Vir peritus multos eru-
dit, & anime suae svaavis est.
Ne itaq; surda aure tantum
Patronum præteream & in-
gratitudinis notam in me deri-
vem ; quæ extrema est turpi-
tudo ; Volui lanas caprarum
sive pilos, & arietum pelles ;
quando aurum & argentum
offerre nequeo ; amoris, recor-
dationis, & quod magis est ob-

servantia causâ, tanquam ar-
gumentum & Symbolum fu-
turæ gratitudinis pro viribus
offerre. Idipsum autem est
Aquila, regina avium &
alitiuum excellentissima ales,
quam subditi, Regiæ Maie-
statis, Domini mei Clementis-
fimi, aucupium litterarium;
Aegyptiacò studio in porta pri-
maria Soproniensi publicavit,
eo ipso verò splendorem Regi-
um & subditorum obsequium
unâ declaravit. Quod aucu-
pium & studium candide &
simpliciter à me ceptum, mul-
tis pro palato satisjecit: innu-

merabilibus vero solitudinibus propemodum nonnullos etiam conturbavit, quo stimulo? syncerus & candidus discutiat. Quare Patronus mihi quærendus erat, cuius patrocínio morsus & invidiae tela declinare possem. Te itaq; Illustrissime Præsul eligo, (modo hæud gravatim id muneris suscipias, oro) vel ideo ; ne tui immemor vel meis qualitercunq; operibus sim ; meq; , in primis verò æneis typis perspicue & luculenter evulgatam aquilam, commendem. Sic namq; non ve-reor Momos & detrectato-

res, immo ipsam, quæ ima sum
magis petit, & quæ vis arrodit,
Invidiam. Noveris tu dex-
tre præstare Patroni officium;
nec me, quæ à Clientibus requi-
runtur, prætereunt. Inscrip-
si quidem hanc nobilibus & stu-
diosis Semproniensibus, inter
privatos tamen parietes; Ast
quia de publicatis publicum est
judicium, omnes tuo Patroci-
nio opus habemus & merito te
hoc honore afficimus. Non
quippe ingenium, non singula-
ris eruditio, non labor tantus
hic cernitur: quum vix hebdo-
mada unius inter publica ne-

gotia labor dici queat; te vero Illustrissime atq; Reverendissime Præsul dignum, perfectum aliquod esse deberet: Nequit verò perfectum esse nisi quod multa dies & multa litura coercuit elimatum. solus hic benevolentia fons exsuperabundat, & in rivulos observantia se diffundit. Vale Illustriss. atq; Reverendiss. præsul, & me redamare perge. Data Semp. Anno ut sup. DEI-Hominis. die V. VIIbris.

Tuam Illust. atq; Reverendiss.
Dignitatem,
Reverentè & demissè colens.
Christophorus Lackner,
I. V. D.

INSIGNIA, ILLVSTRISS. ARCHI- EPISCOPI COLOCENSIS

Demetriij Napragy : Eorumq;
Insignium brevis emblematica
adumbratio.

UT plurimum insignia ab
Imperatoribus & Regi-
bus vel propter res egregie, fe-
licitè & utiliter Reipub. ge-
stas; vel ob virtutes apprimè
necessarias impetrantur. Un-
de etiam Nobilis, quasi nosci-
bilis dicitur, qui propriis vir-
tutibus & gloriâ in plebe emi-
net. Hinc Tertulianus: Quod

virtute insignes fuerint maiores, id nostrum non est: quod ex illustribus nati sumus, hoc nostrum & illorum est, & utrinque radios & splendorem habet: At ut tales revera simus, studiosè enitendum est. Nec enim eugeneia seu bona & clara natiuitas est, ei qui malus est, sed potius kakogeneia, prava genitura. Quod Euripides probat; Bonus mihi vir nobilis videtur: Qui vero non justus est, licet à patre meliore quam Iupiter sit, genus deducat, ignobilis mihi censetur. Hinc illud quoque:

Nobilitat Virtus hominem virtu-
 (te remota,
 Migrat in exilium, nobilita-
 (tis honos.

*Nostro seculo mirum me-
 ritó censetur, quod illi solum-
 modo verè nobilitatis título &
 prerogativâ præ aliis gauder
 præsumant, quia à nobilibus
 Parentibus traxerint, origi-
 nem: reliqui vero qui novit
 splendorem hunc ut superius di-
 xi impetrârunt, non æquè sint
 generosi; Ac si eorum præde-
 cessores non etiam aliquando
 fuerint novi, & illi solum ce-
 litus huc nobilitate condecorat
 sint delapsi. A principio & e.*

*mundi ortu namq̄, usq̄ in ho-
diernum diem alternata series
ex splendidis sordidisq̄ parenti-
bus produxit nos. Nec facit
nobilem, atrium refertum su-
mosis imaginibus, sed demon-
stratio virtutum, singularis.
Ut hæc duo veritati sint con-
sentanea, æqua, & legitimi-
rationibus comprobata; tamen
ita hodie comparatum est, v.
nobilis sine numis; Item virtu-
te præditus sine numis, æque
Curiam agrè conscendant, &
neuter acceptus, gratus, &
in honore habitus sit sine precio
ut Ovidius certè experientia*

Magistra. li. 3. eleg. loquitur:

In pretio pretium, nunc est, dat

(census honores,

Censu amicitias: pauper ubiq; jacet.

Curia pauperibus clausa est, dat

census honores,

Inde gravis Iudex, hinc seve-

rus Eques.

In proemio Ovid. lib. 14.

*Quid igitur in hac varietate
 & fortune prerogativa di-
 cendum erit? Nisi namq; &
 genere & virtute & numis
 quis fuerit clarus, ut patet, vix
 veri nobilis Titulo ornatur,
 Heu nobilitas! Est quidem
 summi beneficij loco reponen-
 dum, quem DEVS his benefi-
 ciis condecoravit. Ast si in*

primis, vel omnibus non conceditur, in secundis etiam consistere honestum erit. Virtus tamen, ut cuilibet non infimæ sortis constet, sine nobilitate lucet & radiis mundum illuminat. Nobilitas nuda sine virtute mera vanitas vanitatum censetur. Illa, si pecunia accesserit, rutilat; hæc, quamvis aceruus pecuniarum adfuerit, tamen revera nobilitas dici non potest, quia nobilitas virtus est. Ubi autem non est virtus, mera vanitas dicitur.

Hinc illud:

Stultitiam, patiuntur opes moresq;

(solutos,

Et pascunt nugis otia vana me-
(ris.

Sardanapalæo corrumpunt corpo-
(ra luxu,

His comes est avidæ crapula ami-
(ca gulæ,

At qui his se credit seq; his putat es-
(se beatum,

Illæ Midæ est dignus qui gerat
(auriculas.

*De Catone dicitur, quod is
magnus Orator, magnus Sena-
tor, magnus Imperator fuerit,
imò & bonus agricola & ru-
sticus, ut liquet ex eius libris
de re rustica. Iulius Cæsar
Pontifex erat maximus: Cic:
Senator, & ij duces & mili-
tes. Magna sunt hæc Illust.*

atq; Reverendiſſ. Antistes,
Et rara, Omnia nilominus in
te deprehenduntur. Virtus tam
men Et nobilitas Principes tuâ
discretione obtinent partes, nec
tanti estimas theſaurizare,
pârergon, namq; eſt hoc apud
te, idq; comprobat experientia,
Id demonſtrant inſignia. Ubi
ſacerdotium Et caſtitas, vir-
tusq; eminent. Quare addu-
ctus his tuis apprime ſingulari-
bus virtutibus quadantenus
Emblematica Et hieroglyphi-
ca deſcriptione inſignia tua
Illuſtriſſime Præſul declarare
Et deſcribere conſtitui; brevi-

ter tamen. Scutum sive clypeum cernere est galea imposta; Honoris insignia; quippe clypeus ab Imperatoribus sive belli ducibus donatus, militibus ob singulares res gestas & strenuam manum, honoris symbolum erat, hinc Livius: Clypea templis illata ac Diis dicata. Et inter reliqua virtutum premia, hoc non postremum erat; & pari honore & splendore cum hasta scutum procedebat. Scuta hastis illisa namque, pugnae initium significabant. Moris enim fuit, ut hostes iamiam pugnam inituri ad

concitandos militum animos, uno eodemq; tempore sub datum signum, Scuta percuterent hastis, strepitu quam maximo possent excitato. Sic origo Clypei siue scuti extat. Hinc mos laudabiliter introductus inter nobiles adhuc hodie viget, & Imperatores ritum hunc laudabiliter introductum observant, beneq; de publica re meritos in insignibus clypeo ornant. Et prout quis demeruit Coronam vel lauream ex rebus gestis, clypeo inserunt, & pro nota adscribunt; ut puta strenuo, gladium, Leonem, quum, hastã,

columnam: adaptant: Pio
 Mitram, Crucem, pedum pa-
 storale, thuribulum, aram i-
 gnem, manus erectas, ciconi-
 am, Ecclesiam: Casto, flores,
 rosas, Rutam (nam ut Dio-
 scorides ait genituram in potu
 ciboq; extinguit ruta) Turtu-
 rem, (quippe continentissimam
 viduitatem exprimere volen-
 tes Turturem in aliquo ramo
 insidentem pingunt. Ea enim,
 coniuge vitâ juncto, ita se ab
 aliorum volucrum consortio
 separat, tantiq; memoris exem-
 pla exhibet, v. nunquam inde
 inire societatem cum alio quo-

piam patiatur, sed quod reli-
 quum est vite, absq; coniuge
 in perpetuo cœlibatu degat, so-
 la volat, neq; in frondescenti
 ramo unquam insideat.) Item
 Virginem, & quæ non? O-
 mnia ut dixi quo symbola sint
 virtutum, & quo posteritas
 calcar & incitamentum habe-
 at vestigiis maiorum inssten-
 di, & ad altiora adspirandi.
 Corona itaq; hic in clypeo ex-
 tat regia, quæ præstantissima-
 rum virtutum præstantissimū
 est præmium. Nam Regiæ
 potestatis significatum fascia
 & olim fuit, sive Diadema.

Corona aliàs legum est indici-
 um, propterea quod certis est
 vinculis complicata, quemad-
 modum leges inter se colligatæ
 sunt. Eadem ratione in Divi-
 nis etiam litteris ipsæ sepes le-
 gum sunt, hieroglyphicum. Fre-
 quenter etiam Corona pro mu-
 ris Urbium usurpatur. Mu-
 ri namq; Urbium ad instar
 coronæ sunt. Et sacerdotes ad-
 mirorum defensionem & tute-
 lam tempore obsidionis tenen-
 tur lege. Quare virtus hanc
 tibi tribuit merito Illustrissime
 Antistes. Ex hac germinat &
 ascendit pudicitia imago, casti-

tatis symbolum, Virgo, virtutum ornamentis ornata, gladio & stella. Ille justitiæ perpendiculum & normam; hæc lumen & fontem benignitatis declarat. Juniorum in hac disciplina inventum est, severitatem & strictam justitiæ administrationem, per exertum enses, manu virgineâ prætentum significare, cui ad æquitatis indicium trutinam insuper addidère. Veteres verò pro ense fasces cum adalligata securi in dextra manu statuebant. Quia verò Iustitiæ administratio invigilantiam efflictim efflagi-

flagitat, Ideo non inconuenienter stella adposita est gladio, ad instar custodis. Nam hieroglyphice, stellæ custodes adumbrant. Sic circuitiois indicium stella Aegyptiis habebatur, propterea quod stellæ perpetuo circumeuntēs & peruigiles, facta, consiliaq; nostra omnia videntur explorare. Sic etiam angelos per stellas; quippe qui Christianorum sunt custodes; intelligunt. Apud Horam legitur stellam DEI esse hieroglyphicum. Hæc omnia quam apte & conuenienter respondeant & inter se

convenient, prudens colligat, quam regie vero & egregie Illustrissimo adscripta sint, syncerus candide & simpliciter discutiat. In galea porro, quæ nobilitatis argumentum est, videre est Mitram, crucem, & pedum pastorale, quæ Ecclesiasticum & sacerdotij hieroglyphicum, potestatemq; Ecclesie regiminis adumbrant, & summum in spiritualibus honorem & premium tribuunt. Sic reliqua è Mitra dependentia ornamenta, sub eadem significatione sunt. Omnia officij & dignitatis speculum

culum, & virtutes tuas eximias representant, de quibus latius multis nolui disertare quum vel his abunde, plene & luculentè discretio tua, Virtus, & in administratione dexteritas, adumbrentur.

REVEREN-
DIS, EGREGIIS, EX-
CELLENTISSIMIS, DO-
ctissimis, Prudentibus & Circum-
spectis Viris, DOMINIS Senio-
ribus, Magistro Fœderis, Studiofo-
rum Nobilium Sop. Confæde-
ratis, Dominis & Contribu-
libus suis, omni obser-
vantia cultu hono-
randis.

EPISTOLA

Salvebis à LACKNERO Ex-
cellentiss. CORONA studiosorum.

*Id quod ROMÆ non mo-
do Pamphilo Architecto, Sti-
choq; accidit collegæ suo, servis;*

Liberis quoq̄, hominibus, Augerio, Titio, Seio, Numerio. Mævio & Sempronio obijciebatur.

Quid mirum igitur si pariformiter mihi à quibusdam aristarchis Censoribus & Criticis, in hoc feraci Criticorum seculo benevolis juxtà & malevolis eadem evenerint.

Quippe hi liberi homines, sive arcus Triumphales, sive obeliscos, sive pyramides, sive Domum, palatiave, per mancipia sua servos; nimirum Mediastinum, Medijve actus hominem, Architectos & fabros, extruxerint: si publicè erigebatur opus: publicum omnium erat de publicacis judicium. Nam quod

capita mortalium, tot judicia & opinionones five sensus, licet interdum, monstrôsè fatis.

*Hinc Augerij structura
Romæ, Titio in anfractum;
Titij opus, Augerio in porre-
ctum nimis videbatur positum.
Vel Numerius nimis splendidi
domum suam ornavit, viri-
busq; maiora ausus est. Item
fenestras nimis patentes, aper-
tas, patulas, angustas, lumi-
nibus proximi defuturas Seio
nempe Vicino & Critico suo
fecit, & sic consequenter censo-
riam usurpant virgulam mor-
tales. Citius namq; carpere quam
(imitari licet.*

*Sicq̄ Viatoribus omnibus
 (nisi pupillaris ætas fuerit,
 quæ quicquid videt ignorat)
 disputationis disertationisque
 ansa, & occasio reprehensionis
 vel adprobationis dabatur. Et
 ubi privatorum sumptus, in
 proprio solo, ædificium bona fi-
 de remoto dolo, fuerit positum,
 minus verendum erat, pericu-
 liq̄ tantum vix Domino emi-
 nebat :*

*Siquidem quilibet est moderator,
 & arbiter rerum suarum, dum ad cæ-
 lum usq̄; ædificare licet, modo lu-
 minibus vicini fabrica babilonica
 non officiat.*

Hieroglyphicisq; Ægyptiorum

notis, picturis, caractere, sententijs, aphorismis domus & ædes ornare fas erat, estq; , modò in præiudicium tertij proximive non vergat. & redundet, quod contra omne fas esset, & arbitrio Prætoris in Tabula Sestia dignum. *Est longè aliter statuebat edictum prætoris de iis, qui malitiosè, & non satis cautè, publicè, in publico loco, in solo Principis, Reipub. ve, & non proprio, inconvenienter; lata culpâ, doloq; nonnulla scripserunt, pinxerunt, struxerunt, effuderunt, deiecerunt. Idq; vel per se, vel per suos Pamphilos & Stichos, Seplasiarios, Vitiligatores, &*

homines Triobulares, Philoxenos, Apicios, Bonosos, Serdanapalos, aliosque Epicuri de grege innumeros quadruplatores, facere studuerunt, quod perinde est: Quod enim, quis per alium facit, ipse fecisse videtur..

Summo autem studio & summâ cum dignitate & utilitate quoq; prætores id edixisse asseveraverim, nemoq; est qui neget. Ulp. lib. 23. ad Edict. Publicè enim utile est sine calumnia, iniuria, metu, & periculo per itinera commeari l. 1. §. 1. ff. de his qui effu. vel deiect. Et argumento huius L. sine ignominia & præiudicio tertij & proximi, omnia

censentur tam in privato & proprio,
 quam publico fundo solove licita &
 concessa, cum primis si præcedente
 assensu (qui non denegatur) quid
 in publico sit factum, : quippe quod
 nemini nocet, & alicui prodest. facile con-
 cedendum. Rebus itaq; sic stanti-
 bus seq; habentibus, quis est,
 qui iudicet me adeò fuisse in-
 consideratum & indiscretum
 bacchicoque percitum furore
 quem hæc præterijissent : Illicoq;
 per transfennam ferè, in non
 privato loco, non propria do-
 mo, non platea duntaxat, ve-
 rum in porta primaria publica,
 quasi frontispicio picturam Em-
 blematicam contra fas posuisse.

Quippe vnicum erat animi pro-
positum, vt Patriæ charitatem, (quæ
maxima secundum illud Ovidij):

Nescio qua natale solum dulcedi-

(ne cunctos

Ducit, & immemores non si-

(ni esse sui)

Erga Regiam, Maiestatem, verè
P A T R E M P A T R I Æ propter tot
& tanta in Regnum & per conse-
quens Patriam, S E M P R O N I A M
collata beneficia, declararem:

*quia idipsum feci, & Patriæ
studium, amorem: exemplo
Vespasiani Caesaris (si maxi-
mis licet componere minima)
cui Cosona nomine villula, in
qua primo lucem adspexit, a-
deò in deliciis fuit, vt ne Impe-*

rator quidem eam unquam desiderit frequentare, quæ hominem tantum produxerat, & quod illic natus primum vagiisset: meamq; observantiam; obedientiamq; debitam declaravi; Non defuerunt Augeriani, Titiani, Seiani, Numeriani, Mæviani, & ipsi Sempronenses, dixerim quidam, qui suffragia sua in hieroglyphicam meam Aquilam contulerunt. Non malevoli magnâ quidem laude declarârunt benevolentiam ornatus & observantiæ gratiâ positam: Non benevoli vero scioli na-

suti, apud quos boni in patri-
am fecisse non benigne est,
(de illis loquor animum qui
improbârunt candidum & sim-
plicem) ludibrio & irrisui ex-
posuerunt subditi affectionem
in Regiam Maiestatem, qui-
bus semper obieci illud :

Nasutus sis usq; licet sis deniq;
nasus.

Dixerunt hæc & similia
multi, prout ex aliis percepi:
Novitas hæc est, ideo odio-
sa; Pictura hæc est, quæ me
præterit. Davus sum, inqui-
et quispiam, non Oedipus. Sci-
as me rudem, obtusum, hebetem

crassumve esse, Et ad intelligenda interpretandaq; obscuriora ænigmata minime idoneum. Quidam Gallum gallinaceum indigitârunt, aliasq; non absimiles cicatrices indiderunt, utputa, Nonne poterat author aliud monitorium ad conservandam memoriam, vel pro Regio honore erigere, scriptisq; declarare, pulchrius vel durabilius?

Titio, Aquila torvo vultu, oculis tyrannicis lynceisq; picta videbatur.

Mævius Aquilam ausus

est dicere, rostrū nimis ad un-
cum habere.

Augerio apum examen
non fuit integrè positum.

Titium paucitas pennarum
movit, Siquidem septem ordi-
ne principes & secantes solum
vidit pennas.

Numeria color non qua-
drabat, si ve scriptura alba in-
terpicta.

Seius movit duplicem Cru-
cem rubeam, Sempronius non.

Quid denuò mirum, si & tu
sincere Corona excellentissima,
inquiras interpretationem;

quam

quam quia prout temporis bre-
vitas admisit, commembris fœ-
deris aliquando ore tenus ape-
rui, nec dissona visa est; eam
ut in scriptis & pictam adhuc
traderem efflagitârunt & alij.
Quibus cum totâ Corona stu-
diosorum, quia maiora debeo,
obsequium vel in hoc, & ma-
ioribus despondi; Et quia
omnis promissio cadit in debi-
tum, me nexu debiti exsolvere
hisce meis ad te litteris volui.
Accipe excellentiss. Corona stu-
diorum, mentem meam & em-
blematicam sive hieroglyphicè
pictam Excellentia & Aquila.

Maiestatem.

M A I E S T A S.

Maiestas erat olim dignitas & amplitudo populi Romani. Cic. pro Corne. Balb.

Nunc quoq; in Imperatoribus & Regibus Maiestatis splendor lucet & eminent.

Angustia spatij & loci qualitas in Porta primaria Sempronienfi interpretationem symboli Emblematici non admisit, Nam si adiecissem ad characteres singulos unius vel alterius litteræ sensus; aut eâdem linea non perfecissem, aut minutulas nimis exarâssem fi-

guras.

*guras litterarum. Ne autem
in hoc vel illo errorem commit-
terem, symbolo contentus huc-
usq; porro interpretationem ac-
cipe.*

MAXIMUM
ASYLUM
IMPERII
EST
SUBDITOS
TVERI
AMARIQUE
SYNCERE.

Ut itaq; Tuguriolum, Do-
 mus, Civitas, Provincia, Im-
 perium, Regnum; rebus ad
 vitam humanam necessariis,
 omnium multo florentissimum
 sit & abundet; non bellum, non
 arma, non phalanx, seu pedi-
 tum stabile agmen duntaxat
 requiritur, sed pax; Una sa-
 lus bello pacem te poscimus o-
 mnes: Et licet Noëma in di-
 verbum devenerit, seq; offe-
 rat: Pax bello paratur: Ta-
 men huic ita obviam venit
 alius aphorismus: Ex errori-
 bus & perperam susceptis negotijs,
 varia proveniunt absurda & incom-

moda, vt plurimum autem ex bellis,
(vbi errare non fas est) ex quibus
semel inconstantè & circumspectè
susceptis, naufragium omnium bo-
narum rerum oritur: & vicissim
immensum pelagus omnium non
laudandarum rerum & infelicium
exundat. *Et licet justum sit bel-
lum, est tamen necessarium
malum. Bellumq; hoc dunta-
xat dicitur justum, quod prop-
ter pacem, quo sub vite & ficu
beatè vivamus, suscipitur. Ut
itaq; pacifice vivamus opus est
Tutela Gubernationis & Re-
gis benigni & Clementis: Cle-
mentia namq; etiam male sibi
conscios invitât ad meliorem
frugem: Non Tyranni, Nam*

ut vix elegantior & pulchrior denominatio & nuncupatio, quàm Regis; ita è contra vix inuisior. & omnium mortalium sensibus execrator quàm Tyranni.

Qui Governatores duo ita conveniunt, ut inconvenièntius nîl Proceribus, Regnicolis, incolis, & inhabitatoribus accidere possit. Ille nîl in dubium revocat, subire etiam mortem pro subditorum vita & salute, feliciq; statu; eoq; fini omnia per se & suos dirigit, ut æternitatis famam post mortem superstitibus ex angusta ad-

ministracione relinquat :

Hic non quod ad eundem scopum tendat, quin potius omnia ad proprium, & non suorum emolumentum detorquere per fas nefasq; solet.

Id quod per immitem Dominum & propitium Patrem elegantius demonstratur. Hic paratus est vitam liberis & posteris impendere. Ille unicum querit emolumentum proprium, animoq; suo morem gerit, potius quam suorum salutem consulat; Hinc non injuriâ tribuuntur & adscribuntur detestanda humano generi nomina;

Phalaridis, Mezentij, Dionisij, Syracusani, Caligulae, Neronis, Domitij, (qui Deus Deorum & Dominus dominantium dici voluerit,) huiusmodi Regibus; Qui nihilo minus tamen ut dixi Maiestatis vocabulo Tutelam gerunt, ad quam tanquam ad Asylum confuere afflicti & erumnarum fluctibus perculsi consueverunt, nil tamen minus re ipsa declarant. Ultra haec in symbolo hieroglyphico habetur: *Amarig*, sincere: siquidem diligi, nisi & ipse diligat, Princeps, non potest. Ut

respondit Domitius Orator ad
Cæsarem: Cur inquit ego te
habeam ut Cæsarem, cum tu
me non habeas ut Senatorem.
Est itaq; maximum Asylum
Imperij, subditos tueri ama-
riq; sincere. Amor autem
non sit fucosus, sive utrinq; a-
dulteratus; sed talis qualis in
nova nupta, que extreme me-
tuit dulci marito navigatio-
nem periculosam paranti; Et
qualis in materna commiser-
atione erga filium delicatum. Et
in gravem militiam abiturũ,
deprehenditur. Secunda itaq;
symboli hæc pars, id est, ama-

ri à subditis sincere, Illico sequitur, si prior pars, id est Tutela subditorum, ad effectum fuerit perducta.

Si itaq; senserit subditus Regem suum, Augustum; quod cognomen primo Octavio fuit impositum authore Dione. lib. 43. Clementem piuum; (Hæ appellationes & nomina, Augustis Imperatoribus pro bono omine inaugurationis tempore à S. P. Q. R. adclamabantur & attribuebantur) Serenissimum, quod Gordianus sibi primo adscripsit,

Si inquam talem subditus sen-

serit

serit Regem, Protectoremq̄,
 sive Induperatorem, re ipsâ,
 non titulo tenus, è vestigio, re-
 damare, revereri, honorifica-
 re seriò eundem Regem; Et
 Magistratum sibi à DEO
 præscriptum asolet. Et si ultrò
 citroq̄ partes hæ, tam obsequij
 quàm Imperij amoris Et ob-
 servantiæ vinculo dilectionisq̄
 conglutinatione fuerint sic liga-
 tæ, consequens est, ut ex utri-
 nexu mox ~~obertas~~, Pax, ordo,
 Et omniũ pia exultatio sequa-
 tur: Sin secus, Et in insignis
 iniuria à Rege vel Regiis libe-
 ris in unum aliquem e Regni

Proceribus populo gratum & magnis necessitudinibus suffultum, pluresve sit facta, Notandum tunc quod saepe talis iniuria eius Regis eiciendi occasionem dederit. Sic Tarquinius superbus eiectus. Liv. Dec. 1. lib. 1. Et plerumq; accidit, ut Regum insolentia & Tyrannis efficiat, praesertim apud feroces & militares viros, ut Monarchia in Democratiam mutetur. Sic Roma accidit Liv. Dec. 1. lib. 2.

Hunc itaq; genuinum sensum excellentissima CORONA F. S. N. S. volo ut

ex hoc symbolo hieroglyphico
Maiestatis, colligas, melio-
 naq; pro tua singulari discreti-
 one adicias, Ego brevis esse vo-
 lui ne te offendam.

Restat ut aperiam Emble-
 matis sensum, ne Davus, &
 qui non? in me cudat culpam,
 fabamvè, Censoresq; alienorū
 scriptorum ut quietos reddam.

Reginam & Principem a-
 virum vides in porta primaria
 Regia, Regiæ atq; libera Ci-
 vitatis Soproniensis, Emble-
 maticam nimirum Aquilam.
 Dixeris, bene, Quid autem
 avis ista orientalis & occiden-

talis, septipennis, (sit venia, non usquequaq; insolentia vocis) Imperatoria, Castrensis, Excelsa in Hungaria? Ex qua plaga mundi huc Sempronium venit? & qua non in tota figura.

Aquilam avem alti volantem me posuisse scias, non quod vel Imperatorem, vel Caesarem, vel Regem, vel Principem, vel hoc illud ve dendet solum; aliàs sequeretur, quod REX noster esset Evangelista Ioannes, aut Evangelista Ioannes esset Caesar vel Imperator, siquidem ex hagiographis

Theologi Iohannem Evange-
listam per hieroglyphicum A-
quila præmonstrârunt denota-
runtq;. Habet enim Aquila
descriptio sive hieroglyphi-
cum, varias interpretationes
& significationes. Sunt nam-
que qui per Aquilam Ægyp-
tiorum notis significârunt De-
um, quia alitum Princeps: Al-
titudinem, quia volatu & na-
turâ alta petit & penetrat:
Victoriam, quia prisca Roma-
norum in signis castrensibus, in
pyramidis, obelisci, arcusq;
Triumphalis machinis, hunc in
modum Triumphantes & Vi-

Etiores Imperatores descripse-
 runt. Et denotârunt: Item sang-
 uinem, qui non aquam, sed
 sanguinem bibit: Item ani-
 mam, quia sanguine nutritur:
 Item mediam, quia senescenti-
 bus aquilis rostrum superius
 nimis fit aduncum, Et adeo in-
 crementum sumit, Et incurva-
 tur, ut ad usum proprium illo
 amplius uti non possint, Et
 propterea media perit: Item
 Iuvenilem calorem, quia Da-
 vidi ita placuit; Renovabi-
 tur ut Aquila Iuventus tua:
 Item oculorum, ingenijve acu-
 men, promptitudinem, tena-

cissimam memoriam, quia
 longè latèq; prospicit, & orga-
 no visus adeò pollet, ut remo-
 tissima quæq; prospectet, Præ-
 ter hæc & alia. N^ostra hic
 ales non, modò quædam ex his
 denotat, verum meâ cum alio-
 rum intentione, prætereâ etiam
 excellentiam, præeminentiam,
 faustissimum. Augurium,
 Imperatoris simul & Regis fi-
 lium & nepotem Serenissimũ
 MATTHIAM Imperatorem,
 Regem Hungariæ
 eius nominis secundum (quo
 Rege, ipsa veritate, & omni-
 um voce testimoniis, nullus ad-

huc Patriæ & tot Regnorum
 habenas rexit charior) prout
 in ostentis sæpissime Mæiesta-
 tem portendit; pacificum Prin-
 cipem, quietum, ut qui Regna
 tumultuantia, provincias tu-
 multu & belli furis inquietas
 tranquillavit, & in integrum,
 statumq; pristinum gaudenti-
 bus beneq; ominantibus uni-
 versis restituit; quippe insidet
 Regimini: Unde Aquila se-
 dens præclare alicuius rei ma-
 gno labore peragenda iudicium
 putatur.

Præterea nostra Aquila
 denotat fluminum & fluvio-

rum vim, & velocitatem, pro-
ut Hungaria præstantissima
& fertilissima omnium Regi-
onum & Regnorum in insigni-
bus etiam quatuor fluminum
figuram præ se fert, & iisdem
denotari, ac propter excellenti-
am, ubertatemq; denominari
voluit; Sic apud Ægyptios in
sacris eorum litteris, fluminis
Nili hieroglyphicum erat A-
quila, propter vehementiam
& velocitatem cursus; ante o-
mnia autem, cælitum decretis
& divinitus oblatam guber-
nationem & in rebus gerendis
prosperitatem denotat.

Aquilam cernis sedentem
 Et quidem ut dixi globo in-
 cumbentem. Globus vero mun-
 dum Et multitudinem homi-
 num quasi in unum congloba-
 tum significat. Geometriae defi-
 niunt globum solidum corpus
 (id est, optimum Et omnibus
 numeris absolutum Regem) u-
 nicâ superficie contentum (id
 est, unum, solum, absq^{ue} Regni
 sociis) à quo omnes lineæ ad su-
 perficiem ductæ sunt æquales
 (id est, à quo omnia æqua lan-
 ce dependent, Et quo cuncta re-
 deunt) lib. II. Elementorum.
 Euclidis.

Quid Aquila sedens denotet hieroglyphicè, superiùs dixi: insuper in Regnicolas Regis curam, regiminis studium, quietum Imperium, curâ tamen & sollicitudine Regis significat, id quod alarum motus in aëre declarat: Et quidem talem curam & Imperij studium, ne videatur aquila captare muscas, hoc est inutilibus rebus & Regno subditisq; de futuris negotiis incumbere, Non quod minutilas res, hoc est erumnas pauperum vel negligat, clamosas voces & eimlabunde quiritâtes haud exau-

diat non curet, vel parvis tempestivè & ante langvorem non subveniat medelâ competenti. Siquidem non invenuste Imperio & Regi adscribitur illud noëma.

Aquila interdum venatur & muscas. Magnis namq; debent minuta quoq; curæ esse.

Non deniq; immeritò sed sedet in solio suo, hoc est in Regno proprio, nempe fidei suæ concredito, quia invicta, constans, veneranda, bonis solatium & tutamen, malis terror & flagellum, Et sola fulgorem solis oculis inconniventibus potest intueri inconcussa & illæ-

sa & sola alituum: fulminis
ictu non leditur. Non iniu-
riâ itaq; sedet. Aquila eti-
am alas habet ultrò citroq; ex-
pansas & extensas, earum tu-
tamine & defenfaculo quo pa-
cificè sub umbrâ & justitia
splendore subditi vivere & de-
gere valeant. Alas autem
planè exertas habet, non unam
duntaxat, sed ambas, nec con-
tractam unam, sed omnibus
expositas, qui desideraverint
talem Patronum & numen
tutelare, ad imitationem Chr-
sti Salvatoris, qui non huic
vel illi, sed universaliter in ge-

nere passione sua salutifera
 prodesse voluit: Venite ad
 me omnes qui onerati estis, &
 ego exonerabo vos à jugo e-
 rumnarum sive fluctibus hu-
 ius seculi. Quippe expansus
 & exertus in cruce pro omni-
 bus credentibus & fiduciam
 habentibus fuit & ipse author
 salutis nostræ.

Ultra hæc alis inscriptas al-
 bis juxta & rubeis coloribus
 cernis litteras latinas septem
 numero, quibus litteris septen-
 nariis, Regis MA Æ H I Æ no-
 men excellentissimum contine-
 tur; dignum & justum autem

est, ut non septies, sed septuagies septies ab omnibus omni meliori modo laudetur. *Matthias*, præpotentissimus *Cæsar* & *Imp. Rom.* Et jactent alij *Hercules*, *Theseos*, *Achilles*, *Hectores* prædecessores. Decantent & ostentent *Thebani* suos *Epaminondas*; *Persæ* *Xerxes* ac *Cyros*; *Lacedæmonij* *Lysandros*; *Athenienses*, *Themistocles*, *Alexandros*; *Macedones*, *Hannibales*; *Pœni*, *Scipiones* ac *Cæsares Romani*, nos collatione actuum factâ, *Inre Invictissimum*. *Matthiam* cui vis horum præponimus.

Quadrat autem apprime
 septennarius Regis numerus,
 ad septennarium numerum
 pennarum secantium vel prin-
 cipum Aquilæ alitis: Quæli-
 bet enim Aquila maiores & prin-
 cipes pennas secantes seu remiges
 habet septem, prout omnibus Ægy-
 ptiarum litterarum, descriptoribus,
 & generosis. omnibus omnium
 temporum pictoribus constat.

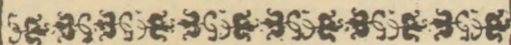
Ubi itaq; videris Aquilam
 vel Aquilæ picturam pluribus
 his pennis depictam, illico judi-
 ces pictorem parum in sua pro-
 fessione profecisse, nec in excel-
 lentum pictorum numerum il-
 lum referendum, qui ea latâ

culpâ nescit, quæ scire deberet.
 Si itaq; distributionem nomi-
 nis (MATHIAS) feceris per
 singulas litteras, in alarum ex
 una parte, pennis; dextrè &
 ritè adimplent dextram alam,
 Septem pennis maioribus, toti-
 demque litteris septenariis or-
 natam, prout in pictura vide-
 re est. Non secus iudices eti-
 am de sinistra Aquilæ alâ, ubi
 liberarum: Regni Hungariæ
 Civitatum septem, ad sedem
 Thavernicalem, ab antiquo
 cursu Iurium pertinentium,
 (nunc auctus est numerus
 Modrensi Reipub. Aquila

tamen hâc primo depictâ , non-
 dum in numerum lib. Civita-
 tum recepta & sede dotata e-
 rat,) ordinem & nomina vi-
 deris in septem maiores & re-
 miges pennas : quibus itidem
 Civitates antiquæ eò spectan-
 tes descriptæ sunt ; ut puta 1.
 CASSOVIA, 2. POSO-
 NIUM, 3. THYRNA-
 VIA, 4. SEMPRONI-
 VM, 5. EPPERIES,
 6. BARTPHA, 7. SA-
 KOLCZA distributa.

Scias etiam prout harum Civita-
 tum seriem cernis, ita etiam eorum
 sint in Regno & congregationibus,
 diætis sive comitiis suffragia & vo-
 ces

ces. In dextro latere verò REGIS
nostri Serenissimi atq; Clementissi-
mi nomen. extat, quod colliges ex
primis litteris alæ istius pennis sin-
gulis inscriptis in hunc modum:

MAIESTAS

AVGUSTA

TIBI

HUNGARIA

IMPERAT

ANXIE

SEMPER.

Maiores litteras nominis

Regis rubeas cernis, minores
 vero albas. Albi itaq; & ru-
 bei coloris, qui colores Incltyti
 Regni Hungariæ, æquè atq;
 Austriæ proprij sunt. Du-
 plex vero Crux, †, & insignia
 Regni Hungariæ, eleganter in
 Serenissimum Regem nostrum
 pro duplici T. T. quas litte-
 ras Regis nomen Romano ser-
 mone desiderat, coincidunt.

Sensus præterea reliquorum
 verborum & vocabulorum
 per se clarus est; nec eget inter-
 prete, excepto ad verbis Anxiè,
 quod nonnullos movit, quibus
 vocabuli derivationem & pro-
 prium

prium sensum communemq̄
 obijcio. Nam anxie imperare,
 nil aliud est quam sollicitè, cu-
 riosè regere & gubernare,
 Germanicè: Sorgfeltig und embsig Re-
 gieren. quo sensu & genuina vocabuli
 vi, eodem adverbio usus sum.

Præterea præter declarata,
 eminet in capite aquile Lau-
 rea, signum & argumentum
 victoriæ, quæ in aruspicina
 subinde victoriâ denotavit.

Dignum & justum autem est
 Cæsaris & Regis Filium, Ar-
 chiducem & Regem propter tot
 felices victorias, felicissimosq̄
 in maximis ceptis successus.
 (namq̄ orsis secundos ut pluri-

mum eventus & successus habuit) laureâ condecorare; prout & Imperatorum Triumphantium Capita in numismate & numis antiquis laureata plerumq; cernuntur.

Laurum item & hederam, pro signo ingenij semper virentis antiqui posuerunt.

Ex hac laurea porro id est honore Regio dependet utrinque aurei coloris Zona sive funiculus usq; ad sphaerae medieta-tem sive centrum, & à dextris tenet aquila sceptrum, à sinistris gladium.

Sceptrum subinde fuit Re-

gni hieroglyphicum, ut patet, in Genes. 49. Non auferetur sceptrum de Iuda. Deinde sceptrum tenacem boni & æqui (temperamentum quod est stricti juris) animum nullis a vocamentis à justitiæ norma deflectentem significat.

Gladius potestatem, imperium, & justitiæ severam administrationem denotat.

Apud Gentes varias habuit significationes & notas.

Iuniores verò hoc invento, Iustitiæ severitatem atq; rigorem per exertum ensẽ, voluerunt designare.

Veteres pro gladio fasces cum ad-

alligata securi in dextra manu stantuebant.

Præfatus autem funiculus dependet ex laurea tanquam honore, & sic alligatus scepro & gladio, totam Regni machinam atq; gubernandi vim, quàm sphaera denotat, supportat, Ubi enim honos ibi onus.

Aquile unguium vero vehementiâ & rigore ambobus pedibus fortiter dicta sphaera comprimitur & observatur, Et sic unâ acumine oculorum siue organo visus valenti, undiq; cuncta perlustrat, & prævidet imminetia pericula,

quæ declinare legibus vel armis satagit, atq; studiosè procurat.

Regiam namq; Maiestatem non modo armis oportet esse decoratam, verùm etiam legibus, quo ad quosvis motus tempestatum fluctus, tam pacis quam belli tempore paratus sit, & Rex & Regni Gubernator fortis & strenuus, non modo ex hostibus & hostilibus præliis victoriam deportet; Verùm Iurium tramite vitiligatores & malevolorum sive calumniantium tela iniqua declinare & repellere valeat,

quo sacerdos & iurium boni
 & æqui scilicet Religiosissi-
 mus: secundum Papin. L. u-
 num 67. § ff. deleg. 2. l. 1. §. 1.
 ff. de Iust. & In. ac de victis ho-
 stibus, Triumphator Augu-
 stus deprehendatur. Ex sceptri
 & gladij extremitate, capulo
 siue manubrio nimirum denuo
 triplex funiculus patellâ u-
 trinq; alligatâ (tanquam Iu-
 stitiæ Insignia) trutinâ depen-
 det, cum inscriptione; Iusta sta-
 tēra; ut nullum malum impu-
 nitum, & nullum bonum irre-
 muneratum maneat. Omnia
 tamen ita ne summum jus di-
 catur

catur summa iniuria. Sed
cuncta ex æquo & bono tan-
quam temperamento stricti ju-
ris procedant.

In globo porro sive Regno
cernis commembrum statuum
Regni Hungarie, Insignia ni-
mirum Regie atq; liberæ Ci-
vitatis **SEMPRONI-**
ENSIS: & consequenter in-
habitatores Regios. Continen-
tur & comprehenduntur vero
insignia, in veteri alveario,
Sceptri impositione in capite;
sive summâ parte in porrectû;
ad instar Turris, quod eâ quâ
parest, unanimi studio & omni

moda observantiâ apum examen observat, quod etiam pariformiter, hoc est, ad unum scopum suis inhabitatoribus ad sceptrum nimirum, alacriter & fidentiâ tendit.

Sciendum autem quod Ægyptij per apes hieroglyphice indicabant subditos Regi suo obsequentes & obtemperantes.

In meditullio siquidem alvearij, illorum scilicet Regem, collocant & observant, omniaq; illi necessaria suppeditant, quem demum universum apum agmen confectatur, ad instar fidelium Procerum & Regnicolarum, qui ad sanguinis effusionem, Regem, illorum charum observant qui scilicet illos non fu-

gat ingrato & intolerabili fumi nigredine. Nam, per examen apum quod fumo alveario supposito describitur, fuga, subditorum & intolerantia onerum notatur. Siquidem nullâ re æquè consternuntur & occiduntur in fugamq; convertuntur, quam fumo.

Et quia omnibus constat quod exigua hæc Respublica, nullis avocamentis technis; dolo, fraudeq;, spe lucri, aliisq; incitamentis à vi recti & suo Rege fidelitatisq; nexu DELIGRATIA recesserit ullo unquam tempore; Eâ propter apes hic quoq; incorruptam virginitatem non inepte indicant, castum, syncerumq; animum,

Quippe apes acriter & nimis cito deprehendunt impurum hominem. Et quemadmodum formica laborem & industriam; ita & apes ingenij & industriae indolem hoc est industrium, ingeniosumq; hominem denotant; estq; hieroglyphicum sedulitatis.

De Sceptro dixi.

Hoc loco sceptrum, Magistratum, REGES, REGINAM, Imperium, & Regis potestatem præ se fert, ad cuius nutum in promptu quovis tempore constantes & fideles sunt subditi.

Vides

Vides deniqꝫ ambulatori-
as tres turres pro symbolo Ci-
uitatis Regiæ SEMPRO-
NIENSIS, Et in verti-
ce extremarum duarum turri-
um stellas binas flavas, que
longè lateqꝫ sparsam fame cla-
ritatem & excellentiam deno-
tant, ut quemadmodum hespe-
rus inter reliquas stellas & sy-
derum ignes lucet, tu quoqꝫ e-
mineas mea Sempronia, tam
propter antiquitatis præerogati-
vâ saluberrimam æeristem-
periem, sylvarum abundantiam,
agrorum fertilitatem, Do-
minij excellentiam, loci situm,

pub. rei administrationem,
 Mœnium & propugnaculo-
 rum firmitatem, quam vinea-
 rum & vinorum generosita-
 tem, & propter quæ non?

Tertia & media turris in-
 ter reliquas eminent. In calce
 vero patet porta quasi foramen
 tormentorum in circulo mura-
 li, siue munimine Civitatis,
 Unde apes ceu Cives & inha-
 bitatores ab examine ad sce-
 ptrum, id est, ad obedientiam,
 debitam confluunt, nec volatu
 oberrant, sed rectâ petunt ad
 Regem eiusq; Imperium.

Pro inscriptione autem vel Sym-
 bolo

bolo insignium Civitatis hoc servandum censeo, TVRRIS ET FORTITVDO MEA DEVS. Et quia reverâ subindè is fuit author nostræ salutis, imprimis in hoc Boczkaiano tumultu, merito sempiternas hoc sacrosancto dicto & symbolo gratias quoq; refert Civitas hæc Sempronienfis. VALE.

Vive diu dulces Nestoresq; dies.

Actum Sempranij Anno Domini, M. DC. XVI. mense Ixvri, quo suavissimam, huius mundi lucem primò, Anno salutis nostræ M. D. LXXI. die festo Elizabethæ divinâ adspirante gratiâ adspexi.

Coronæ F. S. N. S.

Addictissimus & sincerus Author

Christophorus Lackner,

I. V. D.

Errata sic corrige.

In Epist. dedic. pag. 1. l. 10. pro Cono-
nicè ; lege : Canonicè.

Pag. 20. l. 14. pro aliorum ; aliarum.

Ibid. l. 15. pro memoris ; mœvoris.

Pag. 21. l. 4. pro volat ; volet.

Pag. 31. l. ult. pro vitiligatores ; vitili-
tigatores.

Pag. 32. l. 2. pro Serdanapalos ; Sarda-
napalos.

Pag. 38. post Sempronius ; adde quæ post

Pag. 43. l. 15. pro Gubernationis ; lege
Gubernatoris.

FINIS.

